

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ ΜΗΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΥΠΟΜΟΝΗΣ

Ἡ μνήμη αὐτῆς τελεῖται τῇ 29ῃ Μαΐου
ὁμοῦ μετὰ τοῦ μάρτυρος υἱοῦ αὐτῆς
Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως τὸ «**Κύριε εἰσάκουσον**»,
μεθ' ὃ τὸ «**Θεὸς Κύριος**» ὡς συνήθως καὶ τὸ ἐξῆς.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Καθυπομένειν ζοφεράς ἀλγηδόνας καὶ τὰς τοῦ
βίου κατωδύνους βασάνους ἀξίωσον τοὺς
σπεύδοντας τῇ σῇ ἀρωγῇ, Μῆτερ εὐσυμπάθη-
τε, βασιλὶς πανολβία, καὶ ὁσίων καύχημα, ἵνα πόθῳ
βοῶμεν· Ὑπομονή, πρὸς Κτίστην καὶ Θεὸν ὑπάρχεις
πάντων ἀνύστακτος πρέσβειρα.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας
σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. Εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστα-
σο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ το-
σούτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθε-

www.tezauruliturgic.ro σου· σοὺς γὰρ
δούλους σφῆζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν΄ Ψαλμός καὶ ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
«Υπομονῆς πλήρωσον, Ὑπομονή, Χαραλάμπη»

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Υπόδειγμα δεῖξον ὑπομονῆς ἐν ταῖς καταιγίσι
τῆς προσκαιροῦ μου βιοτῆς, κραυγάζω σοι, Μη-
τερ παντοβία, Ὑπομονή, βασιλίδων ὠράϊσμα.

Πατρίδα λιποῦσα, Ὑπομονή, τὴν βρότειον ἡρ-
θης πρὸς τὴν ἄνω περιχαρῶς, πρὸς ἣν κατα-
ξίωσον λιταῖς σου κάμει ἀρθῆναι τὸν πόθω
τιμώντά σε.

Θσίων ἀγλάϊσμα γυναικῶν, κοσμήσασα ἔργοις
εὐποῖας τὴν σὴν ψυχὴν καὶ πόνοις ἀσκήσεως
στεφάνους, Ὑπομονή, ἀφθαρσίας ἀπειλήσας.

Θεοτοκίον.

Μαρία, τῆς χάριτος καθαρὸν δοχεῖον, δυσώπει
τὸν Υἱόν σου καὶ Λυτρωτὴν ἡμῶν θεραπεῦσαι
ἀλγηδόνας τὰς ζοφεράς τῆς καρδίας, δεόμεθα.

ᾠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Θσεπτὸς Σου Νυμφίος, Ὑπομονή ἄνασσα, ἐν
τῷ οὐρανίῳ νυμφῶνι, ὑποδεχόμενος σέ μεσι-
τεύειν αἰεὶ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν ὕμνοις μελι-
χροῖς τιμώντων σε χάριν σοι δέδωκε.

Νυχθημέροις ἀγῶσι καὶ προσευχαῖς εἰλκυσας
τὴν τοῦ Θεοῦ χάριν εὐαρεστήσα-
σα, Ὑπομονή, τῷ Θεῷ, ὦ νῦν πρεσβεύεις
ἀπαιστώσως δοῦναι τοῖς τιμῶσί σε χάριν καὶ ἔλεος.

Η Τριάς ἡ ἁγία, Ὑπομονή, ἔδειξε σέ, τὴν βασι-
λείας προσκαίρου πλοῦτη μισήσασαν, πολί-
τιν τῶν οὐρανῶν καὶ θείαν πρέσβειραν πάν-
των τῶν ἀνευφημούντων σε ὡς ὄλβον πίστεως.

Θεοτοκίον.

Γῶσαι θέλων τὸν κόσμον ὁ τοῦ παντός Κύριος
ἔλαβεν ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων σάρκα τὴν βρό-
τειον, Θεοκυῆτορ ἄγνή, καὶ πρὸς θεώσεως
σφαίρας γένος τὸ ἀνθρώπινον ἅπαν ἀνύψωσε.

Διάσωσον, Ὑπομονή μακαρία, τοὺς σέ ὑμνοῦν-
τας καὶ δοχεῖα ὑπομονῆς ἀνάδειξον πάγχρυ-
σα αὐτοὺς ἐν τοῦ βίου ταῖς τρικυμίαις.

Γπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε,
ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν
καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Θσίων λαμπτῆρ μητέρων φαινότατε, ταῖς
σαῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις καταφεύγομεν
ἐκτενῶς κραυγάζοντες· δεινὰ ὑπομένειν το-

ξεύματα, Ὑπομονή, ἀξιώσου ἐμοῦ αἰ τοῦ ζητοῦντος
σπαράξαι με.

Ὁδὴ δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Πενομένων βοήθεια καὶ ἀδικουμένων ὀφθεῖσα
στήριγμα, Βασιλὶς, γενοῦ ἀκλόνητον ἐν ταῖς
βίου μάχαις πάντων στήριγμα.

Λοιμικὰ ἀρόωσθήματα διώξον εὐχαῖς σου ἐκ
τῶν τιμώντων σε καὶ ὑγείαν πᾶσι βράβευσον
σέ, Ὑπομονή, τοῖς μακαρίζουσιν.

Ητιμία ἐπὶ κλησὶς τοῦ ὀνόματός σου ἡδύνει ἅ-
παντας τοὺς ἐν κλίνῃ ἀσθενήματος νῦν, Ὑ-
πομονή, κειμένους, ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ραίνομέν σε ἐκάστοτε μύροις ἐφυμνίων, Θεο-
γεννήτρια, ὅτι χάριτι ἐσώθημεν ἐκ φθορᾶς
ἡμεῖς διὰ τοῦ τόκου σου.

Ὁδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ωφθης φωτεινὸς λύχνος ἄκρας ταπεινώσεως,
ἵνα δείξης τοῖς πιστοῖς, Ὑπομονή, ἀτραποὺς
τῆς σωτηρίου ταπεινώσεως.

Γτῦλε ἀκλινὴς φιλοπτώχου ἀντιλήψεως, βασιλὶς
Ὑπομονή, τοὺς σέ λαμπρῶς εὐφημοῦντας ἐν
ἀγάπης βάθρῳ στήριξον.

Θ

καὶ πρεσβεύεις τῷ Χριστῷ, Ὑπομονή, ὑπὲρ πάντων ἀνυμνούντων σου τὴν ἀσκησιν.

Θεοτοκίον.

Ν

εὖσον ταῖς ἡμῶν παρακλήσεσι, Παντάνασσα, καὶ κατάλευσον τὸν πόλεμον σαρκὸς τὸν κατώδυνον βοῶ σοι, ὁ τρισδύστηνος.

Ὡδή στ'. Τὴν δέησιν.

Υ

μνοῦμέν σε, ἑαυτὴν τὴν τήξασαν ὡς κηρὸν ἀσκητικῇ πολιτείᾳ, Ὑπομονή βασιλῆς, καὶ πτωχείαν τοῦ Ἰησοῦ ὀλοθύμῳς ποθήσασαν, ἵνα τὸν πλοῦτον οὐρανῶν ὑποδείξῃς ἡμῖν τὸν ἀδάπανον.

Π

αράσχου μοι μετανοίας δάκρυα καὶ σταγόνas ὁμβρισόν μοι ἐν βίῳ ὑπομονῆς καθαιρούσας τοῦ ἄγχους καὶ μεριμνῶν τὸ ῥυτῶδες ἱμάτιον, Ὑπομονή, ψυχῆς ἐμῆς πρὸς Θεὸν ὡς νεφέλῃ ἐντεύξεων.

Θ

δήγησον εἰς ὁδὸν ἀνάγουσαν πρὸς ζωὴν ἐν οὐρανοῖς τὴν ἀγήρω, Ὑπομονή, τὸν προσφεύγοντα πόθῳ τῇ χάριτί σου, ὁσίῳ ὥράϊσμα καὶ ἀλκιφρόνων γυναικῶν στηλογράφημα ἔμπνουν, βασίλισσα.

Θεοτοκίον.

Μ

ητρόθεε, τὰς ῥοὰς ἀπόσμηξον τῶν ἀπείρων μου δακρύων εὐχῶν σου τῶν ἀσιγήτων πρὸς Κύριον μάκτρῳ καὶ σὸν Υἱὸν χαρμονῆς ἀνα-

τέλουσα κάμοι φωτόλαμπρον αὐγὴν, ἵνα πόθῳ αἰεὶ μακαρίζῃ σε.

Διάσωσον, Ὑπομονὴ μακαρία, τοὺς σέ ὕμνου-
τας καὶ δοχεῖα ὑπομονῆς ἀνάδειξον πάγχρυ-
σα αὐτοὺς ἐν τοῦ βίου ταῖς τρικυμίαις.

Αἴψαντε ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύ-
τως ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώ-
πησον ὥς ἔχουσα μητρικὴν παρῶρησίαν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Ταῖς ἀόκνοις πρὸς τὸν Ἰησοῦν τὸν εὐΐλατον
σαῖς εὐχαῖς, βασιλὶς εὐκλεές, κατεφεύγοντες
ἐκβοῶμεν· Ὑπομονή, ὁσίων γυναικῶν καλ-
λονὴ μὴ παύσῃ ἐκτενῶς ὑπὲρ πασχόντων ἀλγεινῶς δεο-
μένη τοῦ Κτίσαντος· τήρει οὖν ἐν ὑγείᾳ τοὺς ὕμνοις σε
εὐφημοῦντας καὶ ἀσιγήτως, ἀγλαή, αἰτουμένους σου
τὴν εὐνοίαν.

Προκείμενον

Ὑπομένων υπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.

Στίχος. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κα-
τεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Γ' Κυρ. Νηστειῶν. Εὐαγγέλιον. (Μάρκ. η' 34 - θ' 1)

Δόξα. Ταῖς τῆς σῆς ἡμετέρας, Ἐλεῆμον...
Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον...

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἐλε-
 ὸς Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλει-
 ψον τὸ ἀνόμημά μου.

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Γ ὕκλειαν βασιλῆιον ἀποθεμένη ἀζύγων τὴν
 στενὴν καὶ δύσβατον τρίβον ἐπεπόθησας
 καρτερώτατα, θαυμαστὴ ἄνασσα, Βασιλίδος
 ἄνασσα, Βασιλίδος κλέος, διανῦσαι καὶ ἀρχέτυπον γε-
 νέσθαι νήψεως καὶ ὑπομονῆς· ὅθεν κράζομεν· βίου ὑπο-
 μένειν τὰς θλίψεις ἀκλινῶς, Ὑπομονή, καὶ δυσπραγίας
 ἀξιώσον τοὺς πιστῶς τιμῶντάς σε.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου...

Ὡδή ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Θ ῥθρινὸς ὥφθης, Μῆτερ, ἀρετῶν ὥσπερ
 ἄλλος παντοίων ἥλιος ἐν Βασιλίδι πάντας
 φωτίζουσα καὶ ζόφον τῆς κακίας διώκουσα,
 Ὑπομονή, παμφαῆς τῆς βιοτῆς μου φάρε.

Ν οσημάτων πραῦνεις ἀλγηδόνας εὐχαῖς σου
 πρὸς τὸν Παντάνακτα, Ὑπομονή, καὶ ῥῶσιν
 παρέχεις τοῖς ὕμνοῦσι τὰ σεπτὰ σου παλαί-
 σματα καὶ τὴν τοῖς πᾶσι γνωστὴν εὐγένειαν ψυχῆς σου.

Η μονή τοῦ ὁσίου Παταπίου τιμῶσα τὴν θεϊ-
αν μνήμην σου πρὸς μίμησιν καμάτων τῶν
θείων σου προτρέπει τοὺς πιστοὺς, παντευ-
λόγητε Ὑπομονή, ἐκλεκτὴ τοῦ Ζωοδότου νύμφη.

Θεοτοκίον.

Χ οἰκῶν γένος ἅπαν μακαρίζει σε, Κόρη Θεο-
γεννήτρια, ὡς πρόξενον ἀφθίτου χαρᾶς τε
εὐφροσύνης αἰωνίου καὶ στήριγμα ἐν συμφο-
ραῖς χαλεπαῖς ἑδραῖον, Παναγία.

Ωδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Α φθάρτου δόξης ἀξιωθεῖσα ἐν πόλῳ καὶ συγ-
χαίρουσα δήμοις ὁσίων πρέσβευε δοθῆναι
ἡμῖν πταισμάτων λύσιν.

Ρ εόντων ὥφθης, Ὑπομονή, ὑπερτέρα καὶ βα-
σίλειον πλοῦτον παρείδες, ἵνα τὴν πτωχείαν
Χριστοῦ διδάξης πᾶσιν.

Α δειαλείπτου εὐχῆς ἐγνώσθης βιβλίον χρυσο-
τύπων, Μητὲρ ἁγία· ὅθεν χάριν εὗρες ὑπὲρ
ἡμῶν πρεσβεύειν.

Θεοτοκίον.

Λ ειμῶν ἀγνείας, Θεοχαρίτωτε Κόρη, τοὺς ἰκέ-
τας σου ἄγνιζε πάντας σὲ τοὺς ἀνυμνοῦντας
ἐκ ψυχοφθόρου ῥύπου.

Α

· νάστησόν με, οἶμοι, τὸν νενεκρωμένον,
· Ὑπομονή, ἁμαρτίαις ἰκέτην σου, ἵνα ἐν χώρᾳ
τῶν ζώντων σὺν σοὶ ἀγάλλωμαι.

Μ

μήσασθαι τοὺς πόνους τῆς ἀσκητικῆς σου,
· Ὑπομονή, πολιτείας ἀξίωσον μοναζουσῶν
τὴν χορείαν τὴν εὐφημοῦσάν σε.

Π

ολλὴν παρὰ Κυρίῳ κεκτημένη χάριν, Ὑπο-
μονή, ὡς ὀσίων ἀγλάϊσμα ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυ-
σώπει Αὐτὸν ἐκάστοτε.

Θεοτοκίον.

Η

· γιασμένη Μῆτερ τοῦ Παμβασιλέως Χρι-
στοῦ, πρὸς θρόνον Αὐτοῦ τὸν ὑπέρφωτον
τοὺς σὲ τιμῶντας ἀπαύστως ἐν βίῳ ἔλκυσον.

· Ἀξιόν ἐστι... καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Α

· νθος μυροβόλου ὑπομονῆς κατευφραῖνον
δῆμον τῶν μερόπων ἐπὶ τῆς γῆς καὶ χορὸν
ἀγγέλων ἐν οὐρανίοις δόμοις, Ὑπομονή, ἐ-
πώφθης, ἔνθεε ἄνασσα.

Θ

· χεῖν ἐστραμμένον πρὸς τὸν Θεὸν τῆς ψυχῆς
τὸ ὄμμα καὶ τοῦ βίου τὰς συμφορὰς ὑπομέ-
νειν, Μῆτερ, καλῶς ἀξιώσόν με, Ὑπομονή
θεόφρον, σὲ τὸν γεραίροντα.

Επικαλουμένους πανευλαβῶς ὄνομα τὸ θεῖον
καὶ σεπτὸν σου, Ὑπομονή, βασιλὶς θεόφρον,
ἀπήμονας συντήρει καὶ τὰς αὐτῶν αἰτήσεις
πλήρου ἐκάστοτε.

Πράξεις ἐκλάμπουσα ἀγαθοῖς ἡρθης πρὸς τὰ
ὑψη οὐρανίων θεωριῶν, Κωνσταντίνου
μητηρ ἐσχάτου Βασιλέως, Ὑπομονή, τοῦ θεῖ-
ου πίστεως μάρτυρος.

Εχει τὴν εἰκόνα σου ὁ Ναός τοῦ Ἀθανασίου
τοῦ Μεγάλου, ὡς τιμαλφὴ ὄλβον, ἐν Θησείῳ,
Ὑπομονή Ὁσία, ἣν Πάντες προσκυνοῦντες
σέ μακαρίζομεν.

Χαίροις, ἐκμαγεῖον ὑπομονῆς, στήλη σωφρο-
σύνης, ἀδιάσειστον ἀρετῶν τεῖχος καὶ τα-
μεῖον, Ὑπομονή, ἀγάπης, ἐνθέων βασιλίδων
κέρας περιδοξόν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε
Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι
πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρε-
σβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὴν κλεινὴν βασιλίδα ἐγκωμιάσωμεν, Ὑπο-
μονὴν τὴν ὀσίαν, περιστερεὰν εὐλαβῇ ἐκ τοῦ
κόσμου πετασθεῖσαν τῆς συγχύσεως πρὸς

τάς σκηνάς τοῦ οὐρανοῦ ἐν ἀγάπῃ ἀκλινεῖ, ἀσκήσει καί
ταπεινώσει βοῶντες· Μητέρα, λιταῖς σου θραῦσον ἡμῶν
τῆς ἁμαρτίας δεσμούς.

Ἐκτενής καί Ἀπόλυσις,
μεθ' ἣν ψάλλομεν τό ἐξῆς.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ Ξύλου.

Πάντα ὑπομένειν τὰ δεινὰ καί τοῦ μαροῦ τάς
ἐφόδους ἐξοστρακίζειν ταχύ σαῖς εὐχαῖς
ἀξιώσον τοὺς σέ γεραίροντας καί πιστῶς κα-
ταφεύγοντας τῇ σῇ προστασίᾳ, ἀσθενεῖ ἡ κρύπτουσα
καλῶς ἐν σώματι φρόνησιν ἀνδρείαν τῷ ὄντι καί καθυ-
ποτάξασα σάρκα, ὦ Ὑπομονή, νοῦ τῷ θείῳ σου.

Δέσποινα, πρόσδεξαι...

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

Δίστιχον.

Αἶρειν ἀγογγύστως τὸν ζυγὸν Κυρίου,
Ὑπομονή, ἀξιώσον Χαραλάμπη.

ΤΕΛΟΣ

ΚΑΙ ΔΟΞΑ

ΤΩ ΜΟΝΩ ΑΛΗΘΙΝΩ

ΘΕΩ ΗΜΩΝ

Ἡ Εἰκόνα αὐτῆς τῆς Ἁγίας Ὑπομονῆς ὡς αὐτοκρατορίσσης, φροντίδῃ τοῦ π. Σωτηρίου, ἱστορήθη καί ἐθησαυρίσθη εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἁγίου Ἀθανασίου Θεσείου, ὅπου καί τιμᾶται ἡ Μνήμη τῆς Ἁγίας τήν 29ην Μαΐου.